

Sygn. akt II KK 277/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 października 2013r.
sprawy **W. M.**
skazanego z art. 286§1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 15 kwietnia 2013 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ł.
z dnia 5 listopada 2012 r.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzut związany z naruszeniem prawa procesowego, którego miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym oraz współmierności wymiaru kary wymierzonej przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego

nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k. i który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych i niewspółmierności wymiaru kary.

Odnosnie pierwszego z podniesionych zarzutów, nie sposób przyjąć, że został on pominięty przez Sąd Odwoławczy, gdy tej kwestii poświęcił on rozważania przedstawione na kartach 3-4 uzasadnienia wyroku. Wprost wskazano tu jakie okoliczności wpłynęły na uznanie, że skazany działał z zamiarem kierunkowym - w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Podano tu wszak, że brak jest jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej wersję o niewywiązaniu się innych osób ze zobowiązań wobec skazanego, a także wskazano na unikanie kontaktu z pokrzywdzonym. Brak zatem podstaw do przyjęcia, że Sąd Odwoławczy naruszył art. 433§2 k.p.k. czy też 457§3 k.p.k.

Tak samo ocenić trzeba drugi zarzut. Sąd Okręgowy jasno wskazał na powody, które spowodowały wyeliminowanie z opisu przypisanego skazanemu czynu działania w warunkach recydywy. W niczym nie zmieniają one jednak faktu jego uprzedniej wielokrotnej karalności, a także tego, że wymierzona kara pozostawała w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Wskazanie tych przyczyn przez Sąd Odwoławczy należy traktować jako w pełni wystarczające wyjaśnienie powodów dla których wyrok Sądu I instancji został utrzymany w zakresie wymiaru kary.

W tej sytuacji brak jest podstaw do uwzględnienia również drugiego z podniesionych przez skarżącego zarzutów.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.